

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

Quod tentationes pati necesse sit, maxime circa principia conuersionis.
cap. 16.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

tum longumq; tenduntur, & quæ in imū potestates in-
feras, & quæ in sublime, angelicas virtutes, vt videli-
cet, præsentia bene disponāt ratione futurorū, in qui-
bus necesse est, aut supplicia pati, aut beatitudine per-
frui. Ad hæc pluuiā illam & flumina & ventos in euan-
gelio, quorum impulsu domus mala fundata euerti-
tur, demones esse intelligim⁹, qui neminē qdem supplā-
rant facilius, quam eos qui in se, cum solubilis arena
sint, confidunt, & Christo qui petra veritatis est, non
innituntur. Diabolus præterea via peccatorum dicitur
dicente psalmista: Viam peccatorum disperdet. & ali-
bi: Via impiorum peribit. Si diabolum sequi desieris,
& Christo cœperis adhærere, via peccatoris peribit,
& anima pœnitentis erit salua. Idem humani generis
perpetuus hostis, etiam olla ardens dicitur, dicente le-
remia: Ollam succensam ego video. In ea excoquendi
sunt habitatores terræ, & non peregrini neque adue-
næ, quorum cōuersatio in cælis est. Idē postremo mors
appellatus est, dicente dño: Ecce posui añ oculos tuos
vitam & mortem, hoc est, me vitam & diabolum mor-
tem. Si ergo Christum tibi elegeris, viues: si diabolum,
morieris. de quo Apostolus etiam dixit: Nouissimus
inimicus destruetur mors. Illis duntaxat destruetur, q̄
a dextris iudicis consistere iussi erunt. Aduersum fan-
ctos enim nullum ius vltra diabolo erit, ne tentandi q̄-
dem. Quoniam hi cum Christo ibunt in vitam æter-
nam, diabolus autem & angeli eius & omnes impij
in ignem æternū. Ac ne plura id genus perquirere otio-
sum sit, hic ille est, cui nomina mille, mille nocendi ar-
tes, cuius viribus quis resistet, cuius insidias quis euita-
bit, nisi qui fidei spetque & reliquarū virtutum armis
munitus fuerit & cum aduersario congressurus vincen-
di fiduciam non in se, sed in deo habuerit. Hæc de nomi-
bus, nunc reliqua distinctius dispositusque conside-
randa sunt.

¶ Qd tētationes pati necesse sit, maxie
circa p̄icipia conuersionis, Cap. XVI.

Pluuiā.
Flumen.
Ventus.

Psal. 45.
Via pctōre

Olla ardēs
Ierem. 1.

Deut. 30.
Mors.

Quamdiu in corpore viuim⁹, aut a diabolo, aut a sensuum nostrorum concupiscentia molesti-
 as pati necesse est. Propterea quidem in Eccle-
 siastico est scriptum, Fili accedens ad seruitutem dei, sta-
 in iustitia & timore, & præpara animam tuam ad ten-
 tationem. Et in Iob, Tëratio est vita hominis super ter-
 ram. Ille vero qui vitam magis religiose ducere decer-
 nit, maiorem sustinet dæmonum inuidiam. Nam cum
 ipsi a deo recesserint, et maxime irascuntur, quem deo
 proxime accedere animaduertunt. Vnde Apostolus,
 Omnes (inquit) qui volunt pie viuere in Christo Iesu,
 persecutionem patiuntur. Eos etenim nequissimi spiri-
 tus vel p̄ insomnia illudere contendunt, vel p̄ horren-
 das apparitiones terrere, vel per blandimenta turpis
 voluptatis irretire, & quamuis victi semper discesse-
 rint, semper rursus ad pugnam armantur, semperque
 occasionem nocendi quærentes nusquam absunt, repul-
 si astant, fugati redeunt, dicta factaque nostra, gestus
 insuper ac motus speculantur, quæ si ad malum inclina-
 ri videntur, lætantur, & modis omnibus ad perpetranda
 scelus urgent, in summa, facere quippiam nequimus
 quin illi omni loco, omni tempore circa nos sint, nobis
 cum commorentur. Sic filij Iudæ superare quidem le-
 busæum potuerunt, delere non potuerunt, vnde cū eis
 etiam habitasse dicitur. Sic filij Ephraim & Manasse sub-
 iecisse certe sibi Chananæum feruntur, non tamen eum
 interfecisse. Tentationes igitur vincere possumus, ne
 autem tentemur efficere non possumus. Quod si domi-
 num serpens tortuosus & in omne nefas confidentissi-
 mus, tentare ausus est, quanto magis domini seruos?
 Nūqd nō in euāgelio legitimus, qd ipsos etiā dñi aposto-
 los inuasit qñq; tëratio? Nec inuasit solū, verū etiā supera-
 uit. Iudam vicit avaritia, Petrum timor, filios Zebe-
 dæi honoris appetitio, quosdā quis ex ipsis maior esset
 contentio, quosdam dominicæ resurrectionis in credē-
 do ambiguitas. Ex omnibus tamen vnus Iudas perit,
 quia veniam desperauit. Cæteris vero benignitas do-
 mini subuenit, veniamque indulgit, quia & ambitio-

Eccle. 2.

Iob. 7.

1. Tim. 3.

Iosue. 15.

Iosue. 16.

Iosue. 17.

nem conuerterunt in humilitatem, & contentionem in concordiam, & dubitationem in fidei firmitatem, & metum in audaciam, etiam inter sæuientes tyrannos Christum confitendo. Datus erat & Paulo angelus satanae, qui eum colaphizet, vnde exclamans ait: Non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem, sed aduersus principatus, aduersus potestates, aduersus rectores tenebrarum harum, aduersus spiritualia nequiciae in caelestibus. Quomodo enim fortissimi athletae virtus probaretur, nisi ipse contra fortissimos dimicaret? Nobis vero vt minus perfectis, ex diuina dispensatione minor incumbit lucta. adhuc enim & aduersus carnem pugnamus, & daemorum inferiorum insidias patimur, quoniam nondum tantum virium concepimus vt cum principibus & potestatibus manum conserere valeamus. Procerum ecclesiae istud certamen est, vt cum potentibus pugnando, plus gloriae referant ex victoria. At vero postquam carnis desideria pietatis ac iusticiae studio mortificauerimus, tunc & ipsi poterimus dicere: Non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem. Interim si in hac leuiore ac proletaria pugna non vicerimus, quomodo in magis graui bello principum atque rectorum vincemus? Porro si strenui militis operam in turba praestiterimus, iam certe altius promoueri merebimur, vt videlicet inter decuriones vel centuriones, vel tribunos etiam ac duces censeamur. Quo si peruenire cupimus, ipsa militiae necessaria rudimenta atque principia fortiter constanterque nobis exequenda sunt, nec committendum, vt a lixis & calonibus vincamur, qui principes quoque eorum optam Christum adiuuante subiugare, vt quo difficilior fuerit victoria, eo maius quoque speremus praemium.

Ephesi. 6.

¶ De duobus tentationum generibus

Caput XVII.

TENTATIONUM autem duo sunt genera: Aut enim a deo tetamur vt pbemur, aut a carne & diabolo

O 2